

Handwritten text in Devanagari script, appearing as bleed-through from the reverse side of the page. The text is faint and mostly illegible due to the nature of the bleed-through. A single, clear character 'I' is visible in the center of the page.

नि

श्रीगणेशाय नमः ॥ राजोवाच ॥ पृथागुप्तः सहस्राक्षः सवाहनः रिपुक्षेत्रिकान्
 क्रीडन्ति वविर्जित्य त्रेलोक्यं बहुजेऽश्रियम् ॥ १ ॥ भगवंत नमः सायुष्यं हि वर्तते
 नारायणात्मिकम् ॥ यथा तता पि नः शत्रून् येन गुप्तोऽजयन्त्यधि ॥ २ ॥ शुक्र उ
 वाच ॥ वृतेः पुरा हि तत्त्वाष्ट्री महेन्द्राया तु पृच्छते ॥ नारायणं सायुष्यं वर्मा हतदि
 कैक मनाः शिरः ॥ ३ ॥ विश्वरूप उवाच ॥ धीतांश्चिपशिरोचम सपवित्र उदङ्गु
 लः ॥ कृतत्वांगः करन्यासो मंत्रोभ्यां वाग्मतः शुचिः ॥ नारायणाभिर्द्वर्तन

॥ १ ॥

रूप आगते ॥४॥ पादयोर्जातु नो नूर्ध्वोर्नदरे रुधयो रसि ॥ मुखे शिरस्यानुपूर्वी
 द्रोदीनि विन्यसेत् ॥५॥ नमो नारायणायति विमल्ययमप्रभाविता ॥ कर
 त्त संततः कृष्यात् द्वादशोत्तरविधया ॥६॥ प्रसावादि यकारान्तमंगुल्यंगुल
 मसु ॥६॥ न्यसेद्दृष्ट्यंकारं विकारमनुमूढं नि ॥ चकारंतु भुवोर्न ये राकारं
 यवयान्यसेत् ॥ वेकारं नेत्रयोर्पुंजात् नकारः सर्वसंधिषु ॥७॥ मकारमत्र वि
 न्यस्य मंत्रमूर्तिर्भवेदुधः ॥ सविसर्गफुटान्तस्तत्सर्वदि सविनिर्दिष्टोत् ॥८॥ वि
 हसनेनमः फुट इति आत्मानं परमं ध्यायेत् ॥ ध्येयं वटशक्तिमियुतम् ॥ विद्यातेज

देवोऽपराहे मधुहोग्रधन्वासायं त्रिधामावतु माधवी माम् ॥ देवैरुषीकेश उता हिराक्षे नि
 शीघ्रैः कोयतुपन्ननाभः ॥ १८ ॥ श्रीवत्सेधामाऽपरान्वईशः प्रत्युवईशोऽसिधरोजनाई
 नः ॥ दमोदरो व्यादनु संधं प्रभगति विप्रैः प्रवरो भगवान् काव्यमूर्तिः ॥ २० ॥ चक्रं युगं ना
 तिगमनेमिभ्रमत्समक्षी भद्रगवत्प्रपुक्तं ॥ दंदगिधंदं गंधारि क्षेत्पमाशुकचंद्रं
 वाततखो हुताशः ॥ २१ ॥ गच्छेऽप्रानिस्पृष्टं न विस्फुलिं निषिंदि निषिं यजित
 ॥ २२ ॥ कृष्णाशवै नाप्येक यज्ञरजोभूतग्रहं प्रचूर्ण्य चूर्णधारीन् ॥ २३ ॥ त्वं पातु धा
 यं प्रेतमाह पिशाचविप्रग्रहं वारदृष्येन् ॥ इरेन्द्राविद्रावय कर्णक्ष्मणीरितीभीमस्वने
 दयानि कं यमन् ॥ २४ ॥ तं तिग्मधाराति वरारि क्षेत्पमीशप्रपुक्तो मम द्विद्विद्विन्धि

॥ ३ ॥

मया यथाः पातु नर प्रवृत्तात् ॥ इत्तल्लवयोगादय्ययोगनामः पावाहुयोशः कपिलः
 वीत ॥ १०५ ॥ वनकुमारो वतु कामदेवा दुपश्रीवीमां पद्मिदेवहवनार ॥ देवीर्विवर्ष्यः
 वृन्तां नरात् कुर्मो हरिर्मां निरयादशेषात् ॥ १०६ ॥ धन्यन्तरिर्भगवान् रपात्यपध्यात्
 आभ्यादव मोनिर्जितात्मा ॥ पदेष्वलोकादवता कर्मांतात् वयोगात् क्रोधव
 मादतिन्द्रः ॥ १०७ ॥ देवाय नो भगवान् प्रबोधाद्दुधस्तुपाखरागुगशात्प्रमादात् ॥ कृत्विः
 क्रियेः कालमलात्प्रपातु धर्मावनपौर्तु कृतावतारः ॥ १०८ ॥ केशवो गदया प्रमदव्याह
 विन्द आसंगवमन्त्रवेद्यः ॥ नारायणः पातु उदात्तशक्तिर्नैध्वंदिमविमुररीन्द्रपंशिः ॥ १०९ ॥

॥ विं गाव्या धत्ते प्राप्तिः स्वमायया ॥३०॥ तेनैव सत्पमानेन सर्वज्ञो भगवान्हरिः ॥ पा
 नु सर्वो स्वरूपैर्नः सदा सर्वत्र सर्वगः ॥३१॥ विदितुं दिव्यं मध्यः समन्तादन्तर्वहि
 र्भगवान्लोचिष्ठः ॥ प्रह्लादपुत्रो कथं पश्येन्नेन सत्तेजसा गता समस्ततयाः ॥३२॥
 ॥ च वन्ति दमोऽप्यातं वर्म ॥ नारायणात्मकम् ॥ विज्ञेयं सत्तेजसा येन दंशितोऽप्यु
 र्वपान् ॥३३॥ एतद्द्वारं मानस्तु मयं पश्यति चक्षुषा ॥ यदा वा संस्पृशेत्तद्व्यः
 दित्वा तत्विमुच्यते ॥३४॥ न कुतश्चिद्भयं तस्य विद्यां धारयती भवेत् ॥ यजद
 ॥ श्री गुरुः हि मोक्षो व्याघ्रादिभ्यश्च कीर्तितः ॥३५॥ इमां विद्यां पुरा कश्चित् को शि

॥३५॥

वेचर्म न शतचन्द्र क्वाप्यद्विषाम यो नाहृपापयन्तुषाम् ॥२३॥ यन्नोभयं ग्रहे
 क्ते तुभ्यो नभ्यश्च वा ॥ सप्तसिपेभ्यो दंष्ट्रिभ्यो नभ्यो हिम्यश्च वा ॥२४॥ सवी
 ने भगवन्नामरूपात्र कीर्तनात् ॥ प्रयानुसंदायं सद्यो येनः श्रेष्ठः प्रतीपिकाः ॥२५॥
 भगवांस्तोत्रस्तोमः कन्दमयः प्रभुः ॥ रत्नखण्डे कन्दो विष्वक्सेनः स्वनाम
 ॥२६॥ सप्तपद्भ्यो हरेर्नामरूपा नापुधानि च ॥ बुद्धौन्द्रियमनः प्राणान्यातु
 ष्वर्षदभूषणाः ॥२७॥ यथा हि भगवानेव वस्तुतः सद्यश्च पत ॥ सत्येन तेन नः सर्व
 ॥ तुभांशमुपद्रवाः ॥२८॥ यथैकात्म्यानुभावा नाविकल्प्यरहितः स्वयं ॥ भूषणापुध

श्रीधारपुत्रद्विजः॥ वागधारणं सां गंजहो समनु धन्वनि॥३३॥ न स्योपरि विमाने न
 गंधर्वपतिरेकस॥ यथै चित्रपिः श्रीभिर्द्यतोपत्रद्विजस्तयः॥३४॥ गगना न्यपस्यः
 यविमानो ह्यवाकुशिराः॥ सवालद्विष्यवचनदस्पी न्माशयविस्मितः॥३५॥ प्रास्य
 ॥ चांसरस्यर्था ला ला धामस्वमन्यगात्॥ शुक्ल उवाच॥ पददंशरायात्काले यो
 रयति चादतः॥ तं नमस्यन्ति भूतानि मुच्यते सर्वतो भयात्॥३६॥ एतां विद्यामपि
 विश्वरूपा चतुः॥ त्रैलोक्ये स्मिन्नु भुजे विर्जि॥ त्वमध्येऽसुरान्॥३७॥
 श्रीमद्भागवते महापुराणे षष्ठस्कन्धे नारायणवर्त्मनामाष्टमोऽध्यायः॥५॥

॥५॥

शिव

५४

६

॥॥